

PREOBRAZBA FIHA JE NUJNA

Borut S. Pogačnik

Direktor Vladimir Kukavica, v ospredju

Foto: M.S.

Ker je za vsebino včerajšnje radijske oddaje *Odprta dlan* veliko zanimanja, smo se odločili, da pogovor z direktorjem FIHA Vladimirjem Kukavico v celoti predstavimo.

Kakšna je vloga FIHA v naši družbi?

Ko govorimo o vlogi FIHA v državi je potrebno najprej povedati, da Ustava Republike Slovenije v svojem 2. členu določa, da je Slovenija pravna in socialna država, in da le-ta na področju financiranja invalidskih in humanitarnih organizacij to svojo nalogo uresničuje preko posebne fundacije, ki je bila ustanovljena pred 20 leti. Potrebno je tudi povedati, da je bil Zakon o lastniškem preoblikovanju Loterije Slovenije, ki je pravzaprav postavil pravni temelj za nastanek fundacije sprejet v takratnem Državnem zboru, kar z 90 odstotno večino vseh poslank in poslancev. To sistemsko rešitev financiranja invalidskih in humanitarnih organizacij nam

zavidajo tudi države ki enakost, enakopravnost in socialno zaščito postavljajo višje na lestvici družbenih prioritet.

Kakšen pa je pravzaprav osnovni namen Fundacije FIHO?

Osnovno poslanstvo fundacije je namensko, transparentno, stalno in sistemsko financiranje delovanja, programov in storitev invalidskih in humanitarnih organizacij, s katerimi le-te zagotavljajo večjo socialno vključenost ter reševanje socialnih stisk in težav posameznikov, članov in uporabnikov. Ob tem je potrebno še dodati, da fundacija ne financira samo programov, ampak tudi delovanje in pa naložbe invalidskih in humanitarnih organizacij.

Za vsako organizacijo je zelo pomembna tudi vizija, kakšna pa je vaša vizija o FIHO?

FIHO mora postati stalen, stabilen in sistemski vir financiranja programov in storitev, ki jih izvajajo invalidske in humanitarne organizacije z namenom enakopravnega vključevanja njihovih članov, oziroma uporabnikov njihovih storitev v družbo. Biti pomemben prostor razumevanja in zblíževanja ne sme biti cilj, ampak način delovanja fundacije.

Fundacija bo težko uresničevala svojo vizijo, če se zmanjšujejo sredstva ob tem pa število organizacij narašča?

Najprej, predno da odgovorim na vaše vprašanje je kljub temu treba pojasniti vire sredstev fundacije. Torej fundacija se financira iz dveh virov, prvi predstavljajo dividend Loterije Slovenije, fundacija ima namreč v svoji lasti 40% delnic Loterije Slovenije, drugi vir pa predstavljajo koncesijske dajatve prirediteljev klasičnih in posebnih iger na srečo. Pri klasičnih prirediteljnih gre za Loterijo Slovenije in Športno loterijo pri posebnih igrah pa gre predvsem za casinoje ter občasne prireditelje iger na srečo. Vaši ugotovitvi, da se sredstva zmanjšujejo lahko pritrdim. To je po mojem posledica dveh vzrokov to je v letu 2013 uvedenega davka na srečko ter kot posledica globalizacije odlivu sredstev igralcev iger na srečo v tujino. Če odgovorim še na drugi del vašega vprašanja, pa moram pojasniti, da se število invalidskih organizacij bistveno ne spreminja. Fundacija v letnem načrtu za njihovo financiranje nameni 65% sredstev, tako jih v letu 2019 financiramo 24, t.j. za eno več kot npr. leta 2016. Povsem drugačna slika je na strani humanitarnih organizacij. Fundacija v letnem načrtu za njihovo financiranje nameni preostalih 35% sredstev. Število le-teh pa je od leta 2006 naraslo za 75% t.j. iz 50 na 88.

Ali lahko pričakujemo ob zmanjševanju sredstev pričakujemo tudi krčenje socialnih programov za uporabnike?

Najprej je potrebno pojasniti kaj pravzaprav je fundacija. Fundacija je na določen namen vezano premoženje, ki ga je dolžan zagotoviti ustanovitelj. Kakšen je namen fundacije smo že govorili. Prav tako vemo, kdo je ustanovitelj fundacije. Ne glede na vse povedano pa v sami fundaciji ne stojimo križem rok. Tako smo konec leta 2018 z družbo Erste card, ki v Sloveniji izdaja Diners kartico sklenili pogodbo o izdaji t.i. cobrand kartice Diners FIHO in z veseljem lahko povem, da je prejšnji mesec soglasje k pogodbi dal tudi Diners Internation v Londonu. Prve kartice bodo izdane prevedoma naslednji mesec.

Kakšna so vaša pričakovanja, koliko kartic bo izdanih v sodelovanju s Fihom, kakšen odstotek gre pri tem fundaciji?

V fundaciji ocenjujemo, da sredstva fundacije dosežejo približno 350.000 neposrednih uporabnic in uporabnikov sredstev FIHO. Če se bo samo manjši del le-the odločil uporabljati kot plačilno sredstvo kartico Diners FIHO in če jo bodo za svojo sprejeli tudi nekateri drugi družbeno odgovorni posamezniki, bomo po nekaj letih z na ta način ustvarjenimi prihodki pokrili pomemben del stroškov delovanja fundacije.

Menda ste ob imenovanju na mesto direktorja napovedali, da boste povečali sredstva fundacije? Ali to drži?

Žal me na pisalni mizi, ko sem zasedel to mesto, ni pričakala čarobna palica, ki bi mi omogočila, da bi fundaciji zagotovil dodatna sredstva. Tudi narava same fundacije direktorju ne omogoča, da s kvalitetnim delom in ustreznimi poslovnimi odločitvami, tako kot je to npr. v gospodarski družba, poveča prodajo izdelkov ali storitev ter s tem poveča koristi za lastnike. Zaradi tega tudi nisem mogel napovedati, da bom povečal sredstva

s katerimi razpolaga fundacija. Napovedal pa sem, da je v fundaciji zaradi izzivov povezanih s padanjem prihodkov ter nihajnostjo le-teh potrebno posvojitvi nakateri načela: 1. TRANSPARENTNOST (fundacija upravlja z nemajhnimi javnimi sredstvi, zato je transparentnost njenega dela tako pomembna) 2. PROAKTIVNOST (fundacija se srečuje z veliko nihajnostjo svojih prihodkov, zato je izredno pomembno, da se nato odzove pravočasno) in 3. PARTNERSTVO IN ZAUPANJE – dobri medsebojni odnosi in spoštljiv odnos med vsemi deležniki so temelj za uresničevanje poslanstva te organizacije.

Koliko denarja je lani fundacija izgubila zaradi tega davka?

Težko je, posebej še za leto 2018, ko letna poročila gospodarskih družb še niso objavljena, podati natančno oceno posledic v letu 2013 uvedenega davka na srečko. Kljub vsemu pa se ocenjuje, da so prihodki fundacije zaradi uvedbe omenjenega davka nižji za do 2 milijona evrov.

Kakšno pa je vaše stališče do tega davka?

O nujnosti uvedenega davka na srečko se ne bi želel opredeljevati, saj zato nimam dovolj podatkov, zagotovo pa lahko odločno zatrdim, da fundacija potrebuje dodatne vire financiranja, ki bodo nadomestili izpadli davek na eni strani ter na drugi strani zagotovili stabilno financiranje uporabnikov.

So bili že kakšni predlogi vladi v smeri odprave tega davka?

Kolikor mi je znano je bilo kar nekaj poskusov ter predlogov, ki so šli v smeri odprave omenjenega davka tako s strani fundacije kot tudi drugih deležnikov. Zadnji takšen predlog je bil poslan s strani sveta fundacije v lanskem februarju vsem odločevalcem v Republiki Sloveniji.

Ali imate kakšno rešitev?

Kot sem že dejal, se ocenjuje, da je na letnem nivoju upad sredstev zaradi tega davka nekje do 2 milijona eur. Ideje, kako nadomestiti upad sredstev zaradi tega davka so. So pa le-te še v fazi evalvacije, tako da zaenkrat o teh predlogih rešitev ne morem govoriti.

Kakšen je pravzaprav osnovni namen Zakona?

Kot sem že pojasnil je bila fundacija ustanovljena na podlagi v letu 1996 sprejetega Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije. Ta zakon danes predstavlja tudi nekakšen pravni okvir v katerem dela in deluje še danes. Danes lahko ugotovimo dvoje in sicer, da je 1. Lastninsko preoblikovanje Loterije zaključeno že pred 20. leti ter 2. Da se je skozi uporabo zakona pokazalo, da je v nekaterih delih nedorečen.

Zakon nas pravzaprav v treh delih napotuje na Zakon o ustanovah, ki pa je prav tako eden starejših pravnih aktov v Sloveniji, ki velja še danes in bi verjetno prav tako bil potreben posodobitve.

Posledice nedorečenega pravnega okvirja danes pa so:

- še vedno ne dokončno realizirana zahteva Komisije za preprečevanje korupcije, mislim da iz leta 2010 oziroma 2011 po izdelavi oziroma posodobitvi načrta integritete. Naj tukaj navedem, da je fundacija zoper odločbo komisije celo sprožila upravni spor ter zahtevala revizijo na Vrhovnem sodišču, vendar je postopke izgubila,

- še vedno nerealizirane zahteve računskega sodišča iz revizijskega poročila o učinkovitosti in pravilnosti poslovanja fundacije za leto 2014 in 2015; Svet fundacije še do danes ni uspel sprejeti že predlaganih 6 sprememb aktov fundacije, s katerimi bi sanirali ugotovljene nepravilnosti,

- in na koncu, a ne najmanj pomembno: upravno sodišče je razveljavilo 13 odločb fundacije, ki so se nanašale na delitev sredstev fundacije. Upravno sodišče ugotavlja, da so ti akti neobrazloženi in jih ni mogoče preizkusiti. Fundaciji je naložilo, da izda nove odločbe, ki bodo obrazložene do te mere, da jih bo moč preizkusiti. Žal lahko ugotovimo, da fundacija nima dovolj natančne pravne osnove, govorimo seveda o delitvi sredstev fundacije, da bi izdala takšno odločbo.

Program prostovoljstva Človek za druge vabi na

DOBRODELNI KONCERT Bodi svetloba

v petek 22. februarja 2019, ob 19:00

v športno dvorano Škofijske gimnazije Vipava

Gostje: slepi glasbenik Rok Mulec, Meraki, Parabolični kokosi in lokalni Skalp

Z zbranimi prostovoljnimi prispevki (vstopnine ni) boste podprli program Mreža spremljevalcev za preprečevanje socialne izključenosti slepih in slabovidnih pri ZDSSS.

KULTURNI PRAZNIK Z ODPRTJEM RAZSTAVE Jože Globokar

Pri Društvu paraplegikov ljubljanske pokrajine smo kulturni praznik obeležili z odprtjem šeste samostojne razstave našega slikarja **Damjana Roglja** 7. februarja 2019 v Knjižnici Ivančna Gorica. Prešernov dan – slovenski kulturni praznik sta z Zdravljico odprli vokalistki **Marija Omejec** in **Nika Škoda** pod mentorstvom **Polone Kopač** iz Glasbene šole Grosuplje, zbrane pa nagovorili: Župan Občine Ivančna Gorica **Dušan Strnad** je pripomnil, da bodo kmalu dobili novo sodobno knjižnico, toda pomembno je, da je sedanja knjižnica uspešna, da je med prvimi občinami v Sloveniji

pridobila naziv »**Branju prijazna občina**« ter da v njej delujejo ljudje s srcem in poslanstvom.

Predsednik Zveze paraplegikov Slovenije **Dane Kastelic** je omenil, da je življenje tudi kultura in kultura je tista, ki nas v vsakdanjem življenju odlikuje. Vendar ne samo ob kulturnem prazniku. Zato Zveza

paraplegikov Slovenije skozi socialne programe velik poudarek daje tudi kulturnemu področju. Med našimi člani imamo literate, poete in številne likovnike. Tudi tiste, ki so člani elitnega Mednarodnega združenja slikarjev, ki slikajo z usti ali nogam. Kot izreden uspeh si štejem sodelovanje našega slikarja **Vojka Gašperuta**, ki je decembra 2016 med slovenskimi slikarji razstavljal v prostorih Carrousel du Louvre v Parizu. Po razstavi **Ivane Kobilce** leta 1892 je Slovenija sodelovala drugič, Gašperut pa prvi med slikarji, ki slikajo z usti. Kulturni ustvarjalci bodo sodelovali tudi na slovesni prireditvi ob 50 letnici Zveze.

Predsednica našega društva **Mirjam Kanalec** je omenila, da se je izpolnila napoved, ko smo jo dali v maju 2013 ob odprtju klančine pred knjižnico. Predsednica je na kratko predstavila delovanje največjega društva Zveze, ki deluje v osemindesetih občinah osrednje Slovenije in poudarila, da ob 40 letnici aktivnega in uspešnega dela društva, še vedno poteka akcija zbiranja denarja za zamenjavo starega in nezanesljivega kombija. Ob tej priložnosti se je zahvalila županu in občini za podporo, knjižnici pa za vabilo in prijetno praznovanje slovenskega kulturnega praznika.

Slikarja in njegovih več kot 30 razstavljenih del je predstavil umetnostni zgodovinar **Jaka Racman** in ob tem povedal, da je slikar Damjan Rogelj že od samega začetka vedno hotel več in tudi danes hoče več. Slike na razstavi so nastale v različnih tehnikah; grafični, suhi igli, linorezu in različnimi likovnimi motivi – krajine, slikarske pokrajine, pejsaži, in figuralike. Torej mnogoobrazna podoba slikarjevih interesov, hotenj in čustev, na drugi strani pa tehničnih zmožnosti, ki jih še razvija. Sleherno od vej upodablajoče umetnosti jemlje kot zaključeno celoto, znotraj nje pa strne krog svojih zanimanj. Praznovanju so se pridružili tudi člani domačega likovnega društva, lep kulturni dogodek pa zaključili Nika in Marija.

Ob prihodu v knjižnico vas sprejme napis iz romana **Josipa Jurčiča** Deseti brat - *»Jaz sem doma, kjer so dobri ljudje, kjer po mojem jeziku govoré, v knjižnici pa dodajajo - Ponosni smo na naše kraje, naše izročilo.*

IZVEDENO IZOBRAŽEVANJE ZA OSEBNE ASISTENTE

Klemen Porenta

Kot smo že pisali v prejšnji številki Sporočevalca, je s 1. januarjem 2019 stopil v veljavo Zakon o osebni asistenci. Zveza Sonček so.p. je kot eden izmed izvajalcev osebne asistence v ta namen izvedla program izobraževanja za osebne asistente, ki je potekalo v prostorih Centra Sonček Šiška v Ljubljani.

Izobraževanja se je udeležilo 27 udeležencev. Slednje je vsebovalo podrobno predstavitev programa ter posamične sklope (spoštovanje in sprejemanje različnosti-etična načela, nevarnost zlorab, odnos in

komunikacija, pravice in dolžnosti asistentov iz delovnega razmerja), predavatelji pa niso pozabili na konkretne primere izvajanja nalog in storitev osebne asistence ter na morebitne dileme glede izvajanja novega zakona.

V podrobnem programu so udeleženci pridobili znanje, ki je potrebno za uspešno opravljanje vloge osebnega asistenta. Poleg omenjenega programa bo Zveza Sonček so.p. v četrtek, 21. februarja na isti lokaciji izvedla še izobraževanje za uporabnike osebne asistence.

Več o Zakonu o osebni asistenci si lahko preberete na

<https://www.soncek.org/aktualno/aktualno/aktualno/arhiv-aktualnih-novic/zveza-soncek-bo-izvajalec-osebne-asistence/>

KULTURA(C) – ALI: NI VSE ZLATO, KAR SE SVETI

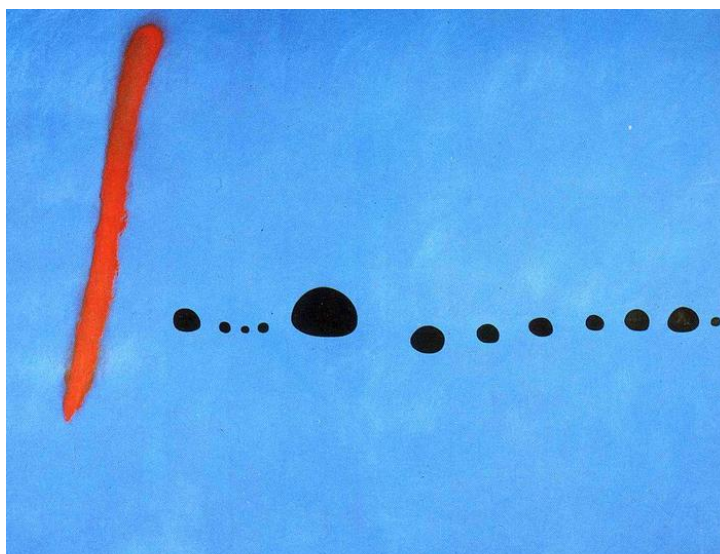
Roman Vodeb

Glede na to, da se moj glas pogosto sliši in širi tudi v deveto vas, bom tudi ne tem mestu rekel nekaj kritičnih besed o »kulturi«. Pred kratkim sem si razvezal svoj kritični jezik o aferi »Prešišek«, na predvečer Kulturnega dneva, sem posnel odmeven govor/monolog (video) z naslovom »Kulturac« (lahko si ga ogledate na YouTube), kjer sem kritično motril moderno umetnost, predvsem likovno in tudi raznorazne »inštalacije« in »performanse«. Ker: danes se že vsak »drek« trpa v umetnost; še kič je v teh časih postal umetnost (da o arhitekturi – ki nekako ne bi smela gravitirati v umetnost – niti ne govorim). Zagodel nam jo je – predvsem pa likovni umetnosti – (tudi) španski slikar Miró (razvjeni sin katalonskega zlatarja, ki se mu ni ljubilo delat) s svojimi (»modernimi« in »avantgardnimi«) abstrakcijami. Danes mu trumoma sledijo »sodobni umetniki«, ki svoje »inštalacije« in »packarije« prodajajo kot umetnost, za nameček pa se še pritožujejo, da so premalo cenjeni, da/ker so reveži ...

»DELAT NAJ GREDO!« je moj apel vsem tistim lenuhom, ki bi svojo zafnano umetnost radi »proda(ja)li« kot visoko umetnost ... Za nameček se vselej najde še aristokratska (leva) gospoda – beri: (namišljena) elita –, ki vse te kvazi-umetniške averzije »kupi«, tako ali/in drugače ...

Znano je, da bi se elita rada dvigne nad rajo – nad »kmetek«, torej navadne meščane/ljudi – natančno tako, da zbeži v nek svoj (elitni) svet (»high society«), v katerem sebe vidijo več vredne; pomagajo si še z bontonom, v katerega strpajo vse, tudi to, da se je treba klanjati moderni/abstraktni/visoki umetnosti. Prisegajo torej na raznorazne zafnane sodobne »umetnike«, katerih »umetnost« je t. r. neprebavljiva – ker se je ne da razumeti ... Oni, elita, večvredneži pa jo »kot da« razumejo ...

Freud je zato (v kontekstu umetnosti) genialno vpeljal pojem averzije – torej kulminacijo neprijetnosti, celo zoprnosti in čudenja – kadar je

Joan Miró

običajen/normalen človek soočen z neko (domnevno) umetnostjo. In sodobna umetnost – tudi lansko »Prešerno-nagrajeno« »Dojenje psa« (umetnice Maje Smrekar) – je tista averzija, pred katero nas je svaril Freud, ki v resnici ne bi smela biti razglašena za umetnost. Dandanes se v umetnost dobesedno (s)trpa vse. In ni čudno, da se v umetnosti v zadnjem času, najbolj znajdejo totalno zafrustrirani in travmatizirani ljudje, ki svoj (mehki) psihični patos vnašajo v umetnosti – in od tod: »kulturac«. Averzijska občutja zoprnosti in kroničnega čudenja so neizbežna. Prava, torej tradicionalna umetnost pa je posledično izgubila na veljavi. Sodobni umetniki so rablji tradicionalne umetnosti – ker: ni ravno vse zlato, kar se sveti ... In ni vse umetnost, kar se razglašča za umetnost!

Mnogi sodobni umetniki so dandanes predvsem delomrzneži, če že ne kar lenuhi, ki svoje frustracije zapakirajo v nekakšno »umetnost« in za svoje averzijsko (zoprno) afnanje hočejo še državno rento, torej neko plač(il)o, se katero se da spodobno živeti. Za nameček se pa potem aktivira (njihova) Levica, ki za to svoje volilno telo – večina sodobnih umetnikov je razvajenih mladcev in mladenk, ki bi radi v življenju samo uživali, delati pa se jim ne da in ne ljubi; zakajajo se s »travo«/marihuano – ki bi jo radi tudi legalizirali) in seveda volijo Levico. In v zahvalo se potem ta ista Levica zavzema, da bi ti/takšni delomrzneži – beri: lenuharski umetniki – dobili še bolniški dopust, in to že po štirih dneh nastopa bolezni, ki se ji lahko včasih strokovno reče (zgolj) »leninitis«. »Ker nimajo delodajalca, nimajo bolniške in do 30. dneva bolezni ne dobijo nobenega nadomestila, zato so prisiljeni delati bolni, če pa ostanejo doma, nimajo sredstev za življenje,« je ravno pred Kulturnim praznikom v parlamentu utemeljevala noveliranje zakona o uresničevanju javnega interesa v kulturi poslanka Levice Violeta Tomić.

Freudove »Spise o umetnosti« sem prebral večkrat; zato vso to umetnost »berem« oz. jo razumem na čisto drug način kot umetniki. Veliko bolj sem kritičen in teoretsko poglobljen, ker sem dodobra naštudiral Freudovo **interpretacijo umetnosti. Umetnost sedaj razumem tudi takrat, ko je t. r. ne razumem.** Od Freuda sem se naučil predvsem to, da **umetnost v resnici (čisto po svoje) razumeva naše nezavedno, naša simbolna »realna realnost«, ki v resnici edina šteje. V nezavednem se torej dogaja samodejno razumevanje simbolne realnosti, torej latentne strukture manifest(ira)ne umetnosti. Neka »inštalacija« oz. »performans«/»uprizoritev« dobi status umetnosti (pa še to ne za vse »konzumente«) takrat, ko manifest(ira)ne zunanje (senzorne) »dražljaje« instanca nezavednega – kot edine »realne realnosti« – zapopade simbolno. To, da je umetnost treba samodejno in spontano (in nehotno) prebrati v nezavednem, ni zgolj retorična fraza, pač pa se to (simbolno) »(pre)branje« res zgodi. Če se ta preskok iz manifestnega v simbolno (nezavedno) latentnost ne zgodi za dovolj veliko število »konzumentov« dotične umetnosti, je delikatno govoriti o umetnosti. Za nekoga, čigar nezavedno zapopade (»(pre)bere«) videno/slišano »uprizoritev« kot **simbolno kategorijo**, taka »uprizoritev« (še)le postane umetnost. Za tistega, čigar nezavedno dotične umetniške uprizoritve ustrezno ne »prebere«, potem to pač zanj ni umetnost. Umetnost je v resnici treba »(pre)brati« kot sanje. Umetnost ima v resnici latentno formo, ki je simbolna – in še le simbolizacija neki »uprizoritvi« **podeli status umetnosti**, pa še to ne za vsakega »konzumenta«/opazovalca »umetnosti«. ltd.. ltd.. ltd..**

UPANJE OBSTAJA, SAMOMOR NI REŠITEV

Maša Vavpot

Prihodnji četrtek, 21. februarja, bo v oddaji Polemika na Nova TV24 nastopil tudi Borut Pogačnik, saj se je o preteklosti veliko ukvarjal s tematiko samomora v naši državi in je tudi dolgoletni član vseslovenskega Združenja za preprečevanje samomora. Oddajo bo vodil Franci Donko.

Oddaja bo med 20.10 in 21. uro.

PARAOLIMPIJSKI ŠOLSKI DAN NA OŠ STARŠE Drago Perko

Minuli torek je Osnovna šola Starše gostila paraolimpijski šolski dan, ki ga organizira Zveza za šport invalidov Slovenije Paraolimpijski komite, izvajalec dneva je ŠD Invalid v sodelovanju z Zvezo Sonček.

Šport invalidov

Učenke in učenci so spoznali paraolimpijsko gibanje, svojo življenjsko zgodbo pa jim je predstavil košarkar **Janez Učakar**. Zbrani so se seznanili s športom invalidov, v različnih panogah so se predstavili tudi sami. Za konec svoje bogato znanje pokazali člani moške selekcije odbojke sede pod taktirko trenerja **Simona Božiča**.

Zbrane smo seznanili tudi s programom [Postani športnik](#).

Na vsaj 14 šol

V posameznem šolskem letu paraolimpijski šolski dan poteka vsaj 14 šolah. Ciljna publika so osnovnošolci, novembra smo obiskali tudi srednjo šolo v Mariboru. Praviloma šole temu dnevnu namenijo cel dan, v aktivnosti pa vključijo celo šolo ali pa posamezne triade ustanove. Projekt podpirajo Zavarovalnica Triglav, Lidl Slovenija in Toyota Slovenija.

Foto:ŽŠIS

TUDI O INVALIDIH Maša Vavpot

V tokratni TV oddaji Ljubezen v dvanajstih slikah, bosta jutri ob 23.25 na TVS2 nastopila tudi naš urednik Borut Pogačnik in član Nadzornega odbora FIHO ter publicist Mitja Čander ob Romanu Poljaku, nekdanjemu duhovniku. Oddajo so posneli sinoči in bo, kakor pravijo, zelo zanimiva.

NAMESTO SORŠAKOVE GREGORČIČ

Na Radiu Celje se je v nedeljo, 10. februarja, pripetila manjša napaka in so ponovno predvajali oddajo o revmatikih, kjer je nastopil Andrej Gregorčič, predsednik Društva revmatikov Slovenije, namesto Kaje Soršak, predsednice Medobčinskega društva Sožitje iz Celja. Oddaja s Soršakovo bo tako to nedeljo, 17. februarja, ob 19.15 na valovih Radia Celje. Frekvence so: 95,1, 95,9, 100,3 in 90,6 MHz.

Združenje invalidov – Forum Slovenije, Linhartova 3, p.p. 2539, 1109 Ljubljana

Glavni in odgovorni urednik: Borut S. Pogačnik

Tajnica uredništva: Maša Vavpot

Telefon: 041/381-679

e-naslov: info@zifs.si

Mednarodna standardna serijska številka: ISSN 2630 – 3639

Uredniški odbor sestavljajo: Borut Sever (NSIOS), Luka Pavlin (ZSSS), Adem Jahjefendič (ZDGNS), Jože Globokar (ZPS), Pavel Kranjc (ZMS), Drago Perko (ŽŠIS), Jože Ocvirk (Društvo za zdravje naroda), Klemen Porenta (Sonček), Niko Kostjukovskij (predstavnik bralcev)